

maa jaus; seal tuakse iga aasta mitu ja mitu laewatäit meie maale, sest, kas Eiroopa maal kohvet wähä pruugita!

Hea kül, ütleb möni mees, aga mis saab siis kohwega, kui me' teda juu tahame, ega meie ommeti harkka iwi närima? Noh, se on pea öeldud, iwap küpsetatakse ilusaste pruuniks, siis vanda küpsetatud sigorid ehk odre hulka, jahwatatakse mõlemad veeneks, seda prügi feedetatakse katlas, kui paremat riista ei ole, ja kohwe on walmis, muud kui jooma himu otsa. Möni perenaene ehk peereimand hakkab nüüd wist nurisema ja ütlemata: Kas sa näed ninatarka, meid õpetama ja juhatama, kuidas tuleb kohvet teha, tohoo! Kulla noorikud, palun mina, andke andeks, pidin kaa ita mõned sõnad sest asjast rääkima, muidu ei oleks mu jutul sabu olemas, ja seda tean ma kaa, et mitukorda föige osavama perenaese käe al kohwe on küpsetades mustaks läimud ja hoopis ärapölenud, nõnda et koertelegi enam ei kõlwand anda, noh olgu peale, mis kalendritegijal sellega tegemist.

Igaühel ajal, olgu ta hullem kui hul ehk targem kui tark, on oma alustaja olnud, muidugi kohwejoomisel kaa, se-pärast tuleb nüüd kaa mõnda tähindust anda, kuidawiisi ningg millal kohvet hakati joomaajaks pruuftima. Määgiwad wana rahwas ja ütlewad kohwe joomist Araabia maal pool wiet saa aasta eest alustatud olewa ja ons asj seda wiisi sündinud: Oli üks mees ühe kopli peal, kus rohkeste kohwepuud seisivad, kitsi hoidmas; seda teab ju igamees, mis waetwende loomadega juhtub olema, mis wollatumad ja ülemeelised nemad alati on, muud kui tee silmad lahti, et metsa ei lähe. Me hel ei olnud se asj kaa mite teadmata, aga siiski pani ta imeks, et tema kari oli hoopis hulluks läinud, mite üksi pääwa ejal waid kaa ööse tallis hullasid ja möllasid need häbemata loomad ja ei annud enesele ega farjatsele suugugi rahu. Viimaks läks mees oma isandale häda kaebama. Se-jama möistlik inime mõtles warfi, ega minu kitsed ei ole teise wiisi ehk meelega loodud kui muud kitsed,